Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26480
Copyright: Admont, Benediktinerstift

licere recipere. ¶ De laicis habentibus decimas
quarum laya qui ab episcopis vel regibus habent de
mas scilicet se sacrilegium committere et
ne damnationis penam incurrere vel de quibus
tempore ponit feodum dari. et quod ad ius temporale
seu civile. ita quod transitus sic feodum ad he
redes sed magis apparet opinione magistri
s. quod si ius perpetuum fruitur temporalem aut ob
altum laicum celebrum sub aliquando possessionem
militis. si tempore suum est sed vel vasallus
potest excusari dicens quod finis quesita dicitur sic
possidere possit iure hereditario ad successores
transire. et si habet dicta nescitur utrum sit de anti
quis vel non. si a tempore quod extat memoria cere
a tali milite vel eius antecessoribus et possessa.
benigne presumendum est quod sit de antiquis. ¶ De p
privilegiatis militibus in decimis prendendis. et
quod si privilegium fuerit possessum in perpetuum ita quod
fuerit reale. et tempus tam fauorabile eius. et a se
de apliciis possit licere venire vel ad tempus. vel
in perpetuum iuxta formam in punto expressam. fallit
tamen in iii. casibus. primo si prea abusi sint punito.
s. impugnando contra ecclesiam defendendo tenbantur.
vel in iuuando pro posse ad apliandum omnia pagana
cultum fidei xanc. pp. quod punitur est con
cessum. secundo si fecerint prea scilicet omnia pri
legium. tertio si pro privilegium enormiter gravaret
ecclesiam in eo parrochia pdia sed sint dicti. si
reuiciauerint illi priuilegi. addere. v. si emi
serint ad emendum enormiter pro ecclesia a quibus tenbat
feodum. s. occidendo vel mutilando ausu re
mario pro se vel pro aliquo rectore vel alium de
cui eidem ecclesie. ¶ Sed quod miles qui non habet
in decimis non volentes in mortem non potest illas red
dere. quia si feodum est ab alio milite quia ego sic
dimittam multum hinc dicere ad eum. et
dicere ostendere dignum sua quia forte habet filios
qui pstituendum et eis dimittere fructum
ad tempus illaxi dum in primitiis quod reddat
illas ecclesie qui potest. quod si eis nolit facere.
reddat illas. ¶ De rusticis solutentibus
decimas militibus. et quod si scitur vel cognoscitur mili
tes licere aut ecclesiam accipere excusari. pleri
cum ecclesia non petat ab eis non odiat milites
quos scit et unde recipere decimas. alium habent
id. eodem sui pindicio quod ecclesia non petat ab hominibus ru
sticis decimas habant oio. non pcant non placet
ar eis ecclesiam totaliter frauidare. ¶ Item laya
privilegiari possit petere decimas novalium.
et quod non dicit petere. imo dicit solum ecclesiam quia
lia privilegia non sunt ampliada sed artada.
sicut in puli religiosis possessis. Decimas
quas illaxi rex quas non possuerunt decimari. sicut non
dicit petere. sed consulendum est quod solutiam ecclesiam par
rochiali. Et si ecclesia vel monasterium possessit
decimas alie parochie. in dico quod decime no
valium et illaxi rex quas non possuerant decimari
dicit non obstare tali possessione solum ecclesiam par
rochiali. ad quod dicit iuste conspirat precepto dei
mayd. b. tamen melius quod de ecclesiis plene
iure sbiis monasteriis. et vim non plures
episcopos male facere quod decimas novalium suc
dyoc. et as quod sicut possunt a militibus recu
pare sibi usurpant. quod non licet non alia
vel a ii sint mf emitos alie parochie.
¶ De illo quod habet caulas in duabus parochiis.
cum cax solue dicit decimas et quod illi dicit redde
decimas ples. illi ecclesie non fecit aut dumna.
et recip ecclesiam sacramenta. si pdiales dicit
dari illi ecclesie in eo parroch pdia sita sed cum
sup h ecia ecclesiam pseuerando/sbundi ecclesiam ei.
Et nota quod dicit pdiales dicit dari ecclesiam capita
li. ples uio capelle. et h est cum u dubitetur
cum cax sint dande. Et de lacte feru. et lana
dicit decime illi ecclesie in eo parochia pdia sita
sint. quia alias pdiales essent. et ita p medi
cante tam in una parroch. et p a pascant
in a. s/alanum. equum est decimas diuidi. dicit in